

Minister er i Stand til, saa snart han vil, strax at gennemføre den uden paany at henvende sig til Lovgivningsmagten, og, da dette jo i alle Henseender vilde være det Helbigste, har vi, inden vi gjorde videre Skridt, først villet erkynnde os om hans Stilling til Sagen. Det er derfor vi til-lade os at spørge den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

„Ager Ministeren at gjøre Brug af den i Lov af 25de Marts 1871 § 9 giivne Bemyndigelse til Oprettelse af Examenskommissioner for den theologiske, den rets- og den statsvidenskabelige Embedsprøve?“

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: I Anledning af denne Forespørgsel skal jeg tillade mig at oplyse for det høie Thing, at de faste Censorer, hvorom den ærede Taleer nys mindede, ere bleevne ansatte her i April 1871. Der blev da for første Gang bestiftet faste Censorer for et Tidsrum af 3 Aar, nemlig 8 for den juridiske Examen, 4 for den theologiske Examen, 2 for den statsvidenskabelige Examen, 2 for den historisk-filologiske Examen og 9 for den lægevidenskabelige Examen. Ved min Eiltrøedelse af Kirke- og Undervisningsministeriet i Juli Maaned forefandt jeg en Bestemmelse af April d. A., hvorved disse faste Censorer atter ere bleevne ansatte for et nyt Treaar, altsaa til den 31te Marts 1877. Jeg tror at turde tilsiye, at denne Institution har vist sig at være overordentlig gaonlig og nyttig. Det er fra alle Sider blevet anerkjendt, at den har virket særdeles heldig, og saa vidt mig bekjendt er der heller ikke, hverken til Ministeriet eller i Pressen, fremkommet nogen Klage over Examinationen ved Universitetet. Naar jeg imidlertid har tilladt mig paa Tjanstloven at foreslaa et Beløb af 10,000 Rd. — hvilket Beløb altsaa med 3,000 Rd. eller 6,000 Kr. overstrider det Beløb, som de faste Censorer ere lønne med, nemlig 7,000 Rd. eller 14,000 Kr. —, da har jeg gjort dette, fordi jeg har troet, at det var rigtigst at forbeholde mig frie Hænder med Hensyn til en videre Udvikling deraf. Man tør vel antage, at der nu allerede i de forløbne 3 Aar ved de faste Censorer er indbundet adskillige Erfaringer med Hensyn til Examinationen, og det er min bestemte Hensigt, saasnart som disse faste Censorer atter træde sammen til Examen her i Kjøbenhavn — hvilket vil ske om ikke lang Tid — at sammenkalde dem eller i alt Fald at afsætte dem deres Betænkning om, hvad de maatte have erfaret med Hensyn til Examinationen ved de forskellige Fakulteter. Jeg tror, at de Herrer ville indrømme, at der vistnok neppe er Nogen, som for Diebliffet bedre er i Stand til at dømmе om Examinationen ved Universitetet end netop disse Censorer, som selv i Løbet af adskillige Aar have havt den rigeste Leilighed til at del-

tage deri. De have nemlig ikke alene Ret til at give deres Dom tilkjende om selve Examinationen, men de deltage ogsaa i Bestemmelsen af de skriftlige Opgaver, og de have naturligvis den fuldeste Ret til efter endt Examen at meddele Examinatorerne deres Tanker om, hvor vidt Examinationen har været rigtig eller ikke. Flere af disse Censorer bo ikke i Kjøbenhavn men paa Landet, og jeg mener derfor, at det vil være rigtigst at vente, indtil de komme til Stede her i Kjøbenhavn, hvilket, saa vidt jeg mindes, for en Deel vil ske i Januar Maaned. Jeg skal da afsætte dem deres Betænkning og derefter søge at gaa videre paa Reformernes Vej, saa vidt det lader sig gjøre. Naar imidlertid den ærede Forespørger hentydede til, at det alene beroede paa mig personlig, om denne Sag strax kunde gennemføres, saa maa jeg dog dertil knytte en ganske lille Bemærkning, idet det nemlig ikke alene beror paa mig, men ogsaa paa, hvorvidt der er Folk, som ere villige og dygtige til at overtage Posterne som Medlemmer af en saadan Examenskommission. Jeg skal dog bemærke, at jeg allerede har henvendt mig til en af vore mest udmærkede Mænd, som efter hans hele Stillig var selvstreven til Formand i Kommissionen navnlig for det Fakultets Vedkommende, hvorom der hyppigst har været Tale, nemlig det theologiske Fakultet; men han har erklæret, at han er saa bebyrdet af administrative Forretninger, at han ikke ser sig i Stand til at overtage et saa anstrængende Overv. Det Samme turde muligen være Tilfældet med flere af de andre Censorer, som man maatte tænke paa ved Udnævnelsen af Medlemmer til Examenskommissioner. Det ærede Thing vil saaledes have set, at det ikke beror udelukkende paa mig, men for det Første paa, om Censorerne maatte finde det rigtigst og ønskeligt allerede nu at skride videre frem paa Reformernes Vej, og dernæst paa, om man kan finde de Personligheder, som ere dygtige og villige til at overtage dette Overv., og som Ministeriet med fuld Tryghed kan overlade et saa vigtigt og betydningsfuldt Arbejde. Jeg skal, som sagt, ikke tabe Sagen af Sigte, og det ærede Thing vil skjønne, at jeg har den bestemte Hensigt at gjøre, hvad der staar i min Magt, idet jeg ikke har indskrænket mig til at foreslaa bevilget 7,000 Rd. eller 14,000 Kr., men dertil søiet et større Beløb for at have frie Hænder, for om mulig, hvis det lader sig gjøre, at begynde paa et enkelt Punkt. Det høie Thing har allerede tidligere ud-talt, at det vilde være misligt ved saa stor en Reform strax at gennemføre den over det Hele, og jeg antager derfor, at det vilde være det Naturligste og mest Praktiske at se, om man kunde begynde med et enkelt Fakultet, saa meget mere, som det endog er tvivlsomt, om det vilde være nødvendigt eller ønskeligt at have en saa overordentlig kostbar Institution, som det vistnok vil